

ԿԱ ՄԻ ԶՐՈՒՅՑ, ԹԵ...

Առաջադրանքներ

1. Բաց թողնված տեղում գրել *q* կամ *qq*:

Բ_ալ, ք_եզ, ք_կտել, _վանք, ընդվ_ում, ի_ուր, բա_ուկ, տ_ալ, _վել, ք_ք_ալ, տ_ոց, տ_տ_ալ, _ննել, խորա_նին, _վել:

2. Բաց թողնված տեղում գրել *թ* կամ *թթ*:

Փ_ել (ծաղկել), զար_ուցիչ, ծաղկափ_ի_, _վածին, աղա_ու, _վա-
համ, ար_ուն, _շ_շալ, թ_ալ, _վել, _ու, ար_նանալ:

3. Բաց թողնված տեղում գրել *լ* կամ *լլ*:

Տանջա_ի, տանջա_ուկ, _կված, Աքի_ես, վշտա_ի, հե_են, վշտա_ուկ, ս_ացիկ, սովա_ուկ, մո_ի, դո_ար, աքի_եսյան, հեծկ_տալ, մո_ախոտ, Հո_անդիա, հո_անդական, մի_իոն, մի_իարդ, ծ_ալ, ծ_վ_ոց, մո_ա, մո_ագար, մո_որ, բա_ադ, ցավա_ուկ, ցավա_ի:

4. Բաց թողնված տեղում գրել *ծ*, *ծծ*, *ց* կամ *ցց*:

Կուր_ք, կ_ան, կե_ե, վե_, _ուր, _մբաթթու, խ_ան, կե_ության, կեն_ադ, հանդիպակա_, հանկար_, փոշե_իչ, ա_ուխ, հա_ակեր:

5. Բաց թողնված տեղում գրել *ղ* կամ *ղղ*:

Ու_ի, ու_իղ, ու_աթիռ, ու_եբեռ, ու_ություն, ու_եգիր, ու_ական, ու_ահայաց, ու_եցույց ու_արկել, ու_ագիծ, ու_եկցորդ, ու_աձիգ, ու_եգրություն, ու_ընթաց, երթու_ի, ու_ենիշ, ու_եկից, գործու_ում, ու_ագրական, ու_եծիր, ու_եկալ, մայրու_ի, ու_եպարկ, ու_անկ_յուն, ու_ախոսություն, ու_եգորգ, ու_եկցել, ու_ակի, ու_եպայու_սակ, ու_երծ:

6. Բաց թողնված տեղում գրել *ճ* կամ *ճճ*:

Խ_ել, ա_պարար, ա_ուրդ, գա_ա_, չարա_ի, ճա_անչ, խ_ողել, խ_ել, կր_ատ, խու_ապահար, խառնի_աղանջ, ճղ_իմ, կր_տաց-

նել, ճղ_ղալ, աղ_ատել, գա_ա_ :

7. ա) Լրացրո՛ւ բաց թողնված տառերը՝ ընդգծելով կրկնակ բաղա-
ձայն ունեցող բառերը:

Արարատյան դաշտի անդ_ո_ր առավոտներից մեկն էր: Շուրջը
լռություն էր տիրում, և միայն մոտակա գյուղից լսվում էր հո_աշնե-
րի հաչոցը: Ե_որդ_ օրն էր, ինչ մո_եգնած տա_երքը հանդարտ-
վել էր, մ_կահողմը՝ դադարել: Բնության տա_երը հանգստացել
էին, և բե_ի դաշտերում տա_ագույն ու տա_ատեսակ ծաղիկներն
ազատվել էին անձրևի կաթիլների հոգնեցնող ծանրությունից, ճկել
գլխիկները: Աշխուժացել էին ժրաջան մեղուները: Նրանք թռչկո-
տում էին ծաղկից ծաղիկ, և միա_ար_բ_ոցը տա_ալուծվում էր բե_ի
արտերի խ_ոցի, գետակի վ_ոցի ու տերևների խ_խ_ոցի մեջ: Հո_եր-
գական տեսարանը լրացնում էր գեղջուկի հորո_ելը:

Կռացած հողին՝ Հովհա_եսը խորաք_ին գ_ում էր յուրաքանչյուր
թուփ՝ տեսնելու՝ ի_ օր տևած անձրևից դրանք հո չէ՛ն վնասվել:
Կարո՞ղ ես ըն_իմանալ բնության քմահաճույքներին: Սարսափելի
կլիներ տանջա_ուկ աշխատանքի արդյունքը կորցնել: Փնոք Աստ-
ծու, վնասը չնչին էր: Հովհա_եսն ու_եց ըն_արմացած մարմինը և
սրտի դողով քայլեց դեպի հուռթի ցորենի արտերը: Երկարատև
անձրևից դրանք կարող էին փ_ել: Բայց ո՛չ, արտերը փ_ուն տեսք
ունեին: Վերցնելով փոքրիկ ու_եպայասակը՝ քայլեց ծառու_ով և
ու_ևորվեց դեպի հանդիպակա_բարձրաբերձ լեռը, որի լանջին
կպած էր իրենց գյուղը: Ասում են՝ մարդիկ այս բնօ_անում ապրում
են տասնի_երորդ դարից: «Բոլոր մկաններս ըն_արմացել են, գնամ
հանգստանամ», - մտածեց Հովհա_եսը և ու_ընթաց ձանապարհով
մոտեցավ չորրորդ տանը:

բ) Շարունակի՛ր տեքստը՝ գործողություններին նոր ընթացք հա-
ղորդելով կամ նոր հերոս ընդգրկելով: